

Constituțiunea ungară de aceea se numește
representativă, pentru-că deputații nu repre-
sintă în dietă poporale Ungarii!

Dr. Amnariu.

In librăria lui W. Krafft in Sibiu

se află:

- Dictionar ungar.-roman. de G. Baritiu. leg. 3.50, broș. 3.—
Dictionar român.-magiar de I. Lazarițiu. leg. —80, broș. —60.
Instrucțiunea gimnasticeii de D. Ionescu cu 57 figuri in text. 1.50.
Legea comunală (Art. XXII. 1886) cu esplicări. —45.
Manual de stuparit de I. Costin, cu 36 figuri in text. —65.
Higienă poporală cu privire la săteanul rom. de Dr. Vuia. 1.—
Boalele venerice. Vindecare radicala, de Dr. Vuia. —40.
Tratatul bólelor acute-infectătóre de S. Stoica. 1.—
Carte de felicitări de A. Stanescu. —20.
Stil epistolar pentru inima și suflet. —30.
Tratat de stil epistolar, carte practica. —60.
-
- Amorul, colectiune de cântece. —40.
Cântonete de I. P. Bancow. Soldat roman la Plevna. —30.
Dorul Tinerimei, culegere de cantece. —75.
Flori de tómnă, poesii de T. V. Pacatin. 1.—
Inimiora, flórea poesii nation. din cei mai buni scriitori rom. adunată de I. P. Reteganul. —30.
Istoria lui Stan Pațitul in versuri. —15.
Ostașii nostrii de V. Alecsandri. —20.
Versuri sau cantece de Stea, Vicleim, Colinde etc. —25.
-
- Filoctete, tragedia in 5 acte dupe Sofocle de S. P. Simon. —30.
Herman și Dorotea, trad. de C. Morariu. —50.
Ifigenia in Aulida, tragedia in 5 acte trad. de Dulfu. —40.
-
- Aladdin sau istoria unui Vrajitor. —35.
Amazona dela Rahova, novelă. —60.
Alteța sa Amorul, roman in 3 tom. 2.50.
Aventurile lui Lideric. —60.
Avram Iancu, regele Carpatilor, roman istor. —70.
Banditul Pavel Marin sau omul sange. —60.
Banul Maracine, novelă. —60.
Blondinul din Namur si Pașa dela Buda, novelă. —25.
Candila de Custivei, bazm popular. —60.
Carachiz vitézul, bazm popular. —60.
Cheia de aur, rom. istoric. —60.
Cilibi Moise, practica si apropourile lui. —50.
Codreanu Haiduc, novelă ilustr. —60.
Constantin Brancovanu, novelă istoric. —60.
Contesa falsa, novelă. —40.

Veți și cealaltă față a copertei.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscritele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Răntaș politic.

Nevêsta guvernatorului Bucovinei, cocóna Pace, născută Gâlceavă, mai dăunădi, 'și-a ars răntașul.

Un denunțiant óre-care a dat acestui fapt, care ușor ar putea scóte întreita alianță a puterilor europene din țîtini, publicitate.

Cocóna Pace, aflând denunțierea, cu lingura scósă din răntașul ars în mâna dreaptă ridicată steag, a strigat: „Resbunare!”

Se vede, că denunțiantul adevêr a denunțiat, pentru că femeile mai bucurosi iartă đe ce minciuni decât un adevêr!

Așa și cocóna Pace!

Ear' când o femeă se hotărește a'și resbuna, atunci e mai a dracului decât dracul însuși, pentru-că acesta, ceea ce face, face singur, femea însă, spre ași ajunge scopul chiamă și pe dracul întru ajutoriu!

Cel puțin așa đice sfântul Gregoriu!

Ca și cum odiniórá celebrul fabricant al memoriilor de lacrimi fripte Iosif Sterca Șuluț de Kerpenyes a strigat Blajului: „Acheronta movebo,” așa și cocóna Pace!

Denunțiantul răntășului meu ars a provocat scandal' eu voiu provoca fortună!

Așa 'și-a dis cocóna Pace, așa a și făcut.

Tóte curțile diplomatice europene, întru apërarea răntășului ars al cocónei Pace, au început a schimba între sine note amenințátore. Statele limitrofe cu Bucovina au dispus conchiemarea rezervelor. Hârțiile de valóre la tóte bursele europene au început a cădea, armele și praful de pușcă a se urca în preț etc. etc.

În fine marii diplomați europeni, în cunostința adevérului, că unde găina cântă, cocoșul tace, au venit totuși la convingerea, că nu e consult a risca pentru un răntăș ars al cocónei Pace un resboiu european, și au preferit disolvarea dietei Bucovinei.

Asta e corect, pentru-că ce altă chiemare au pe lume locuitorii Bucovinei, decât a suferi pentru un răntăș ars al cocónei Pace?!

Calicogram.

Budapesta 29 Faur: Pentru ca deputația cercului Arpașul inferior se remâe în familie, Ulmann e hotărît se adopteze pe feciorul popii din Voila.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Marcule, secaș'ar nasul,
Hai de'ți ține fâgădașul
Dac'ai mâncat papricașul,
Jocă una ca nănașul!

Hai de jocă cum ai ȃis
Pe cari s'o făcut de rîs
Și lăcomind l'un ciolan,
La papricaș ori hirean,
Fac de rușine al nost neam!

Hai și'i jocă cum se cade,
Preste grosul plit îi rade,
Dóră, dóră a fi de leac
Că de nu te ia un drac
Ori te facem deputat,
Și'ți cerșim hrean și scoverđi!

Mai întăiu Mărcuțule
Ia'ți tu catrafusele
Si te dũ la Năseud,

Ba nu, du-te la Abrud,
 Unde'i scandalul cel mult.
 Că acolo Henzel Simon,
 Cu fiu-so Henzel Carol,
 Curatorul roșian,
 Cu Cosma și Almășan,
 Toți din neamul roșian
 Votat'au în acest an,
 D'au votat pentru hirean!
 Ba încă Henzel Simon
 La prânzul flămânșilor
 Un toast a ridicat
 Și'n ăst mod a cuvântat:
 » Se trăiască Ungurii,
 » Se ne'ncuscrim cu dênșii,
 » Ei sunt ómeni, noi tândale,
 » Tândale naționale!
 » Țera asta'i unгурescă
 » Deci ungurii se trăiască,
 » Pe noi se ne fericescă! «
 Pentru ăst toast frumos
 Fi Mărcuțule milos
 Și'l scarmână cum ști tu
 Că'i încâlcit sêracu!
 E scrintit bietul la minte:
 Dă'i hrean, ți că's plăcinte,
 Pălmuește'l, că el jură
 Că l'ai sêrutat în gură!
 Desbracă'l până la piele
 Și'l pórtă printre smicele,
 Că el jură că'i în bal
 În costum național,

Ți'i mojiç, el crede of!
 Că 'i-ai Țis baron ori grofi
 Nu mai simte, nu mai scie,
 E o mortăciune vie,
 Fără duch, fără suflare
 E o tristă arêtare
 Cum sunt și ceialalți trei
 De pe valea Roșiei.

Deci, se nu strice vêzduchul,
 Du'i Mărcuțule cu ciurul
 Colo'n têu! Roșiei,
 Astupă o hudă cu ei,
 Acolo'i ține de-a moi
 Pân' la Țiua de apoi,
 Atunci scóte'i și'i arată
 Lumei, țerei, pentru plată
 Țicând: Lume miră-te,
 Miră-te 'nfióră-te,
 De ăști patru lilieci
 Cari nemuritori pe veci
 S'au făcut pentru hirean
 L'alegerea din ăstan!

Din Abrud luat'a parte
 La pângărite bucate
 Numai Ivașcu Sándor
 De colópe făcător.
 Pentru el a toastat
 Képes, omul învêțat,
 Și prea mult l'a lăudat
 C'a sărit desculț prin gard,
 P'ăcest biet pălărier,

Ce ar fi bucuros boer
 Dacă punga 'i-ar fi plină
 Pe cât îi glava de gôlă,
 Du-mi'l Marcule la móră
 Și mi'l dă de-a înrotul
 Pân' 'i-a trece apetitul
 D'a mânca mîncări de-a potya
 Și de-a votisa cu naiba !

Tot prin Abrud Marcule
 Ascute'ți urechile
 Dór' vei da de Báricz Victor
 Și de Tobiasz Șandor.
 Amêndoi sunt notarîși,
 Amêndoi privesc ciorîși
 Cum mai bine-ar nimeri
 Curênd a se'mbogăți.
 Pagubă de cel dintâie
 Că'i din ómeni de omenie,
 Că alt-cum te-aș sfătui
 Ca se'l trimiți la Sibii
 În casa smintiților,
 Num'acolo'i bun Victor !
 Ca și Tobiasz Șandor,
 Și cum nu, când ei mințiră
 Și pe ómeni învrăjbiră
 Dîcênd: că de n'or vota
 În Ighiu cu Măria sa,
 Dările s'or mai mări
 Și n'or putea stempări
 Ba nici chiar gozări !

Stempărește'i tu Marcule
 Pe aceste două mule
 Cât nici „rom“*) se nu s'alégă
 Din ființa lor întrégă.
 Du'i la steampul Danciului
 Cel din gura Cerbului
 Și trei zile și trei noți
 Slobođi tótă apa'n roți,
 Ear' pe ei îi pune'n trócă
 Și săgețile le pórtă
 Cum pórtă Ilie tunul
 Vara când adunăm fênul.
 Dacă de-acolo-or eși
 Și-or putea notărâși
 Du'i în Hottentoția
 C'acolo i trage firea.
 Altcum și fruntea'i arată
 C'olor cap mai fù l'o capră !
 Tot în Abrud vei afla
 Și pe primarul Draia,
 Vestit de când fiu-so
 „Julia“ a închis'o.
 Acest Draie
 Păpăraie
 Cu capul ca de mărhaie.
 Cu sila a pus pe cară
 Și a făcut de ocară
 Pe bieții alegători,
 Ca și Șándor și Victor.
 Lui ține'i o dicție
 Ca'n minte se te ție,

*) Rom, năsip fin din piatră minerală.

Ți: mă jupâne birău,
 Firea'i rîs fiului tîu,
 De, aceea capeți tu plată
 Ca se dai cu bâta'n baltă?
 N'ai putut avea friguri
 Când te vînduși la Unguri?
 Nu te-a putut chiar strocși
 Când voit'ai a eși
 Din Abrud cu carăle
 Se faci tîmbălauēle?
 Firea'i Draie de ocară
 Și spițe cîte's la cară,
 Num'atâtea călcături
 Mestecate cu junghiuri
 Se ai tu și cu cei doi
 Ce v'ați băgat în gunoi;
 Păn' amù ți-am Țis jupâne
 Dar' me tem că de poimîne
 Lumea ți-a Țice și
 Ca și la alți mameluci...

Apoi Mărcuț nu te da
 Dute tu la Ileanda
 Colo'n Solnoc-Doboca,
 Unde groful Teleki
 Și-a ospētat lingăii
 Căci 'i-au dat voturile,
 Bată-mi'i posturile!
 Din măgarii cari votară
 Cu bidiganea cea rară,
 (A cărui iubit părinte
 Precum însuși ține minte,

Mulți Români a spînzurat,
 La sate'ntregi foc a dat).
 Numērăm pe trei cîrlani,
 Trei popandreși proști,golani,
 Unu'i Constantin Micu,
 Din Vima e voinicu,
 Om tinēr lung cît un cal
 Și'i greco-oriental,
 Sdremțuros și desmățat
 Cu pērul nepeptenat
 Numai bun de ciuhă'n grâu,
 E al dracului bețiu.

Al doilea'i Gavril Buzura
 Popa cel mut din Poiana,
 În greacă era mbrăcat,
 Cu pērul nepeptănat,
 Pe plit de mult nespălat,
 Cu hainele sfărticate
 Cu cismele tôte sparte,
 În cap cu un clop de paie,
 Mult mai prost decăt ô ôie,
 Că nu știu unde-au cetit,
 DȚeu cînd a'mpărțit
 Între ómeni prostia
 Lui 'i-a duplicat porția,
 Că'ntăiu cînd a căpătat
 El r e p e t e a strigat.
 Acest ortodocs curat,
 Acest mut reverendat,
 Țest măgar nețăsălat,
 Opt vorbiri a glăsuit

Și tóte le-a început,
 Cum era moda'n bătrâni
 Per: Obiduiți creștini.
 Ear' când fù a nóua órá
 Se ridic'un puiu de cióră
 Ce'i ceva cociș la groful
 Și'ntrerupe pe preotul:
 „Halgas pater mutule
 Bată-te icónele
 Mert ha beszélsz mindnyájunk
 Mingyár megbolondulunk.“
 La aste vorbe cocișii
 Cari béu bruderschaft cu popii
 Au rís una cocișască
 Pe socotéla popéscă.

Al treilea e Ion Macsim,
 Care bea rachiu și vin
 Mestecate, căci el ȃice,
 Decât vinul se se strice,
 Rachia se se treȃescă
 Mai bin' burta se plesnéscă.
 El e popă'n Jugăstreni
 Și este între mireni
 Cum e măgariu-'ntre oi
 Dar' e popă de cei noi,
 Id est greco-catolic
 Per tu cu Mendel Izig.

Lângă acești trei purcei
 Fù și-un dascăl de cei rěi
 Botezat Ioan Coste,
 Ar fi mai bun la gâște.

E dascăl în Fodora,
 Flămândește'n Ileanda,
 Din lună și trage plata
 Și sperează că Pesta
 Grozav l'a remunera
 Cu Teleki de-a votisa!

Pe ęști trei popi și un dascal
 Pune'i călare p'un cal
 Cu códa în loc de frėu
 Se ducă apă din riu,
 Tot cu ciurul și cu síta
 Păn' Someșul va sėca.

Someșul de n'ar sėca
 ȃi popii din Poiana
 Id est: mutului Buzura,
 Se cante glas optspreȃece
 Apele tóte se sece,
 Că nu'i în lume nici cuc
 Nici vițel așa năuc
 Se cante ca Buzura,
 Ca mutul din Poiana;
 Că sėracul lui de glas
 Del'un măgar a rėmas
 Ereȃit prin testament,
 Dacă nu'mi dați creȃământ,
 Întrebați'l, rogu-ve,
 În stare'i, rėspundă-vė.
 O dată l'am auȃit
 Cum s'o pus la glăsuit
 Și jur c'am încremenit
 Și 'mi-am ȃis: Archangelul

De-a sufla cu buciumpul
 Atât de melodios
 Atunci me cobor mai jos
 Prin grópă — în loc se'nviu,
 Buzura a fost și'n Sibiu
 Veđi bine când s'o popit
 Dar' d'atunci mult s'o prostit,
 Cel puțin așa cred eu,
 Dar' un cunoscut al seu
 Jură cum-că pe Buzura
 Prost l'a făcut chiar natura,
 Apoi bóla din născare
 Știți bine că leac nu are
 Numai códa cu dubale;
 Deci o așa scumpă vită
 Trebuirear argăsită
 Că de nu s'a argăsi
 Lesne se póte'mpuți
 Atunci și mai rău va fi!
 Din Ileanda Marcule
 Scutură'ți călcăele
 Și te dù la Șomcuta
 Și cetește liteea
 L'alegeri de deputat.
 Preside la mameluci
 Fù Pop Iosif în păpuci.
 El e un om scurt și gros,
 Pleș pe cap și pântecos
 Om avut însă sgărcit
 Lumea'i đice sícăit.
 Mamelucul al doilea
 Filip dela Remetea

Numit altcum și „Ursul“,
 Căci nu și lasă bârlogul
 Numai când se dau cărnați
 L'alegeri de deputați;
 E cărunt ca Iosif Pop
 Și'i frumos cum e un plop
 Ambii sunt ei buni fêrtați
 L'alegeri de ablegați,
 Și într'un lung șir de ani
 Au fost vice căpitani
 În țera Chiorului
 Patria Românuului.
 Lângă ei numărul tri
 Fù Dr. Faskas Jozsi,
 Fiu de popă românesc
 Caracter liliecesc,
 El e micuț de statură
 Ros la cap și pe la gură,
 Cât ori cine-ar đice đeu
 Că'i descendent de ovreu.
 El singur nu scie ce vrea,
 Între Români ar ședea
 Pe Unguri n'ar deochia.
 Mameluc al patrulea
 Fù popa Ioan Coza
 Fariseu din Pribilești,
 Acest magyar államist
 Orator banchetelist,
 La banchetul lui Teleki
 Pusu-s'au a și vorbi
 Încă'n graiul românesc
 Pentru neamul plugăresc.

Al cincilea mameluc
 Ugiuraș cu cap butuc,
 Cu caretă și cu cai
 E popa János Corșai;
 E om mare de statură
 C'un nas gros și mare'n gură,
 Cu o minte bătucită
 Ca Coza ori altă vită.
 Al șeptelea pus la ham
 Fuse János Abraham,
 Popa dela Curtuiuș
 Cu capul plin de gheruși
 Și de spir, el e mai prost
 De cum e borșul de post
 Da'ndrăsneț ca vrabia
 De nu chiar ca stelnița.
 Mameluc al optulea
 Fù popa János Dosa
 Care încă aspira
 A fi protă'n Șomcuta,
 P'alui vorbă ori cuvânt
 Nime nu dă creșământ,
 E popă'n Săcălășeni
 Și mameluc în câneni.
 Mameluc al nouëlea
 Fù ginerele lui Dosa,
 Căci, dór' dice scriptura
 Una'i cănele cu còda,
 Se chiamă Butean Vasile,
 Șovenist de trei pițule
 Mameluc ca alte mule,
 El la podul Catalinii

Beneventă pe Teleki
 În ajunul Bobotezii!
 Al decelea pițulaș
 Fù vestitul iconaș
 Gergely-Nicolesc Tâmaș.
 Dui puiuțul ursului
 În rîul Lăpușului
 Pe ești dece și'i adapă,
 Ține'i cu plitul în apă
 Păn' atâta vor sorbi
 De n'or mai putea roști
 Nici da vot la Teleki;
 Dacă careva ar crepa
 De apa cât va gusta
 N'ai habar! Farkaș e vraci
 Többet vesztünk la Mohács!
 Apoi Mărcuț, fêtul meu
 Du-mi-te păn' la Trăscău
 Și de nu'i fi nătărău
 Pe ușă la fâgădău
 Aflavei câteva nume,
 Cari nume le pòrtă anume
 Fruntași din munții lui Horea
 Din Certege-Câmpeni-Vidra,
 Cari venise la Trăscău
 Se facă prostii mereu
 Se'și vîndă sângele seu,
 Și pentru un papricaș
 Se dee vot la pismaș.
 Cel mai mare mameluc,
 Om avut cu cap năuc
 Fù Nicodin Cotișel,

Lupul în piele de miel,
 El acum în două rînduri
 Vîndu cauza la Unguri,
 După ce'n Sibiiu striga
 Vivat pasivitatea!

El la Unguri în Turda
 Florini cincideci presenta
 Pentru'n vivat ce'i striga
 Și mâna căci 'i-o stringea,
 Dar' pentru a lui națiune
 Nice se'l pui pe cărbune
 N'ar trei gărași de aramă
 Țil dau Mărcuțule'n sémă.
 La Trăscău ca mameluci
 Fură din Câmpeni mai mulți,
 Cum fù Marc Simionuț
 Și cu Morar Todoruț
 Ambii posesori de mii
 Și ómeni fără copii;
 Tot din Câmpeni se afla
 Și Ioane Andreica
 Cu Palade Costantin
 Cari și acasă aveau vin
 Dară ca și Nicodin,
 Dusu-s'au pân' la Trăscău
 Și s'au pus în făgădău
 La rampaș gratis, dar' rău.
 Fost'au și dela Vidra
 Chir Alexandru Herea,
 Iancu-Avram
 Și Pop Avram
 Cu Pop Alexandru'n ham.

Cești din urmă amêndoi
 Sunt nobili, căci amêndoi
 Sunt urmași de bună viță
 De a lui Resiga Niculiță
 Care a trădat pe Horea
 Apoi și-a umplut punga
 Și-a primit nemeșia.
 Pe acești moți Mărcuțule
 Ia-mi'i tu puiucule
 Și mi'i dũ'n têrg la Găina
 Când norod mult s'a afla.
 Vinde'i scump ori vinde'i eftin
 Dar' vinde'i pe toți minteni,
 Ți că's aduși din Lion
 Și's pui de cameleon;
 Ia cumpêra atare moț
 Și 'i-a'ncărca cu negoț
 Cu corfe, doniți și cercuri
 Bată'i sfânta Ți de Mercuri,
 Și prin țeră 'i-a purta
 Până dór' s'or deșela
 Se nu mai pótă alerga
 La alegeri prin Trăscău
 De scandal lucrului rău,
 Nu ne-ar păsa, ducă-să,
 Dar' de rîs nu facă-să,
 Că trăscâncele îi rîd
 Și le pune un nume hîd:
 Dühös oláh, ear' ei pupă
 Mâna celor ce'i înjură.
 Apoi Marcule fâlos
 Dute la Vințul de jos,

Că 'ți or spune slujnicile
 Cum bătut'au ulițile
 Câteva capre rîiose
 Din turma lui Iuda scóse
 Când ales'au deputat
 Pe un ungur pintenat.
 Șapte capre au fost și-un țap
 Cornute dar' fără cap
 Care se știu iscâlî
 În modul cel pus aci:
 1. Clemente Muntean
 Popă ortodocs rîmlean
 Care'n Limba și-a lăsat
 Mortul neînmormêntat
 Și la Vinț a alergat
 Se alegă deputat
 Se capete de mâncat,
 N'a putut mânca'n pomene
 (Faceși-ar clop din ismene)
 Și-ar âmbra îmbrăcat ușor
 Ca Nabucodonosor
 Care'n timp de șapte ani
 Păscu iarbă'ntrè cârlani?
 2. Cu berbecul ce v'am spus
 Fù Uliu din Órda de sus,
 Fiu celui de mai nainte
 George popa cel cuminte
 Ca se se umple scriptura
 Ce ne dă învățătura,
 Că de a sărit capra mésa
 Edul o se sară casa.
 3. Niculae cel din Cíóra

Își deschisă gurișóra
 Votând pentru 4 zloți
 Cum fac mămelucii toți.
 4. Ioan Magdo din Drâmbar
 Greco ortodocs măgar.
 5. Ioan Popp cel catolic
 Al Daiei popă voinic,
 6. Și Ioan Magde din Ciugud
 Care precum eu aud
 Condușu-și-au turma tótă
 La votare pentru plată.
 7. Maximilian din Totoiu
 Popă harnic din cești noi
 Ce din Alba-Iulie
 Alungat de secunde
 Merse'n Blaj, se berbeci
 Ear' acum era aci
 Cu frates'o Petru Giurcă
 Care lumea o încurcă
 Ca dascăl colo'n Drâmbar,
 Și sbera ca un măgar
 Se s'adune alegătorii
 Bată'l crucea, bată'l norii,
 Cu pe cei de alui pănură,
 N'ar mai vedé'n veci prescură,
 Mâncare-ar num'atuncea
 Când or merge a votisa
 L'alegeri de deputați,
 Și-atunci bureți nesărați
 Cărcăliți o leacă'n spuză,
 Face-ar rîie pe a lor buze
 Și pe limbă tot puscele

Și n'ar mai scăpa de ele
Toți câți neamul și-au pătat
Și s'au dus și-au votisat !

Apoi Mărcuț nu te da,
Nu te da nu te lăsa,
Până'i merge la Dobra
Unde dascălul Juga
Cu popa Iosif Ognean
Mâncare-ar foc și cătran
Cu cei ce-or mâncat hirean
L'alegeri de deputat,
Unde ești doi au jucat.
Jócă-mi'i și tu Marcule
Se le sară fâlcile
Jucaiar frigurile,
Se nu le scape a juca
Când vor merge a votisa
Cu cei ce ne iau pielea !

Apoi Marcule de-acî
Du-mi-te ca Ungurii
Când îi băteau muscalii,
Și nici nu mi te opri
Până'n Mihalț vei sosi,
Că'n Mihalț Ion Pataki
Cu fiuș'o Șándor-ki
Dascăl ăsta, cela popă
Ortodocs ca tuz de dobă
Pentru o țir de papricaș
Înscrisu-s'au la rēvaș

Între cei ce au votisat
Și mamonului s'au dat.
Ia'i pe amēndoi de flit
Și dă-te pe iuit:
Jócă porcii cu Marcu
De bubue pāmēntu ;
Jócă Marcul cu cești doi
De parcă pisēză oloi !

Apoi Mărcuț te conjur
Pe câți îi ai ađi sub ciur
Jócă-mi'i și frēcă-mi'i,
Și trimite'i la Sibii,
În casa smintiților
Că acolo'i locul lor,
Ciurul se țir rēmână gol,
Că de'i fi voinic copil
Ți'l umplu'n prima April,
Nu las unul nebăgat
În al tēu ciur ferecat
Dintre câți au votisat
Și papricaș au mâncat,
Mâncare-ar tot praf de pușcă
Și-ar bea jarul într'o dușcă
Dóră s'or vedea sātui
De hirean dela Sēcui,
De pițule jidovești
Și de țipăi ungurești,
Tu Marcule se trăiești
Și pe ei se'i stăpânești !

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ioan Slavici, celebrul vagabund literariu, preste Carpați se târșește în politica magiară. Dovadă e broșura lui „Românii din regatul ungar, și politica magiară.”

După ce vaca Institutului tipografic a înțărcat, Slavici a lăsat sugerea mai departe amicilor sei de principii, ear' el, luându'și catrafusele, a trecut Carpații într'o țeară, în care câștigarea pânei de tôte ȃilele nu e condiționată de posesiunea unui caracter.

Și după trecerea Carpaților, Slavici a ramas mâna cea dreaptă a amicilor sei de principii, care din naștere toți sunt stângaci.

Indiviȃii, care nu află destul razim în sine, devin de regulă cȃda șuvăitȃre la finea spinării celor mai puternici.

În această relațiune sublimă stau tribuniștii față de Slavici, începând dela căpitanul E. Brote până la gefrai-terul titulariu Balteș.

Tóte gugumăniile politice naționale române eternisate în Tribuna dela frunzambuzarea lui Slavici preste Carpați, se reduc la un simplu echo slavivic reflectat în glavele cele góle ale archipițigoilor tribunisați.

Căpitanul E. Brote e numai vârful cođii dela finea spinării lui Slavici.

Acum în preseara ajungerii amicilor sei de principii la fundul sacului cu făina acționarilor Institutului tipografic, Slavici a scris broșura „Românii din regatul ungar, și politica magiară,” cu scopul învederat de a seduce opiniunea publică, asemenea țiganului, care nu-și mai póte mișca calul din loc, până nu-i arată straița, în care odiniórá era ovás.

Și ce e în sine broșura lui Slavici „Românii din regatul ungar, și politica magiară?”

E o mens insana in corpore insano; o gugumănie diplomatică concipată d'un individ, care punându-se în cap cugetă cu ochii de găină, sau cu bătăturile, și crede, că jócă cancanul infalibilității politice naționale române!

E un pleonasm, și încă ce pleonasm? Pânăcând în retorică pleonasm se numește abundența cuvintelor, care exprimă mai mult decât e de lipsă, în broșura lui Slavici abundența cuvintelor își dá silința a exprima mai mult decât póte!

E o felonie națională. Se póte numi însé și o lacrimă șuluțiană vărsată pe ruinele politicei tribunisților!

Dar' ce-o se-'i faci? — Miserabilitatea lucră dincolo și dincóce de Carpați după unul și același calapod!

Ne respunsă remâne d'ocamdată întrebarea: Aflându-se tribunisții în ajunul bancrotului, óre Slavici prin broșura sa n'a voit cumva se bată șéua, ca se se priceapă Liga?!

Vuța și Chiva.

Vuța: Na și închină Chivo dragă!

Chiva: La bună mână-î!

Vuța: La mai bună merge!

Chiva: Hei! hei! Vuțo dragă, când îmi aduc aminte din tinerețele noastre, când beam la Frenț vinul dela Ohaba, roșu ca sfecla, cu 12 cruceri cupa, ș'acum vinul dela Dobârca, care p'atunci îl beau oamenii, ca se scape de limbrici, costă 40 cr. litra, nu'mi vine se mai beau!

Vuța: Și pe atunci și vacile dau mai mult lapte. Îmi aduc aminte, că cutrieram toate ulițele cetății strigând: „ia lapte jupâneaso!” și tot mai duceam lapte și la copilași acasă. Acum, decând a ieșit din modă a striga pe

ulițe „ia lapte jupâneaso!“ pleci cu ulciorul numai de jumatate plin de acasă, și ți e gróză, că te întrebă cineva „n'ai lapte?“ că n'ai de unde se-ți dai, că trebuie se-l duci la locuri. De a mai duce și acasă lapte nu-ți vorbă. Așa copii Miei din pórta Turnului, decând au supt țită, n'au mai gustat laptele!

Chiva: Hei Vuțo dragă, multe au mai ieșit la noi Măerenii din Sibiu din modă! Mai întâiu ne-a eșit averea din modă. Ađi Măereanul căruia nu-ți bate toba batăr odată în an la pórta, ala-ți calic! — Măerițele nóstre, ca se nu li se védă, că pólele dela ii sunt nespálate, pórta rochiil!

Vuța: Ai dreptate Chivo dragă! Am vedút și eu ieri pe Lina lui Strepede dela pórta Gușteriții — ucigo sfânta cruce — cu rochie-n tîrg! Când am vedút'o, am đis cătră Florica lui Greuruș, ui Florico la Lina lui Strepede în rochie, apoi se nu creadă omul în strigóe! — Se me credi Chivo dragă, când se va apropia Lina lui Strepede în rochie, nu de o vacă, ci de o ciurdă de vaci, tóte'si perd laptele!

Chiva: Da se veđi tu pe fata ei Dumineca la joc în cârcima lui Jóndrea din Grópă, apoi se-ți đici strigóe. În picióre pórta niște păpuci cu călcăe înalte cât nocovalma, pe care se bat cósele. Din șolduri în jos cu rochie pistriță ca bróștele cele cu țást. Din șolduri în sus cu ie românească, cu laiber nemțesc strâns pe trup, de șoldurile-ți ies afară, ca la o bibolă iernată rău, gátul gol ca la găinile jupânului Krestel, pěrul adunat mâciucă în vírful capului, ca la țiganul din poveste, când l'au dat din cârcimă prin fereastă afară, cu mânuși în mâni, ca lumea se creadă că's spēlate. C'un cuvânt, s'o pui în holde, tóte vrăbiile și ciórăle iau lumea-n cap! — Da închină Vuțo dragă!

Vuța: La bună mână-ți!

Chiva: La mai bună merge!

Vuța: Ș'apoi fetele noastre, ucigăle sfânta Vinere de hóse, și buduhale ce's, în rochii nu mai jócă rumânește. Ele jócă porca, vanțel, candril, și mai știe Hantătar ce stropseli nemțești. Când cuget la tinerețele noastre cum jucam noi la Kukumis în Stranjăment rumânește de sburau cătrințele ca fluturii, și vęd cum jócă fetele noastre ađi, me cuprinde o jale amară — da închină Chivo dragă!

Chiva: La bună mână-'i!

Vuța: La mai bună merge!

Chiva: Și mai aduciți tu aminte Vuțo dragă de fie iertatul meu bărbat Niculiță? Era mic cum îl ști, de nu'l vedei din șerpariu, dar' jucând, când me băga pe sub mână, chiuia de se clătina turnul sasilor, și țiganului îi plesneau tóte córdele dela diplă! — Veđi ala era joc, nu hărta hărta, târta pârta, hârț-târț-pârț, cum jócă ađi fetele noastre la Jóndrea în Grópă!

Vuța: Ș'apoi ți se face greață Chivo dragă, când auđi pe câte un pantofariu cu nasul plin de pap ăicënd „sărut mâna domnișoră Spinac;“ pe câte un croitoriu cu acu'n sprânceană, și pantalonii cărpiți „cum ve mai aflați domnișoră Țicori?“ pe un covrigariu plin de aluat pe urechi: „de mult n'am avut norocirea a te vedea domnișoră Pătrânjăll!“ — și altele. De atâta domnișoră-n dreapta, domnișoră-n stânga, te cuprind amețăli. Și cine's domnișorele atât cășulate? Fata lui Spinac dela pórtă Gusteriții, alui Țicori dela pórtă Turnului, și alui Pătrânjal de după Șanțuri, și altele.

Domnișóra Spinac se spală numai odată-n septemână, și și atunci fără săpun. Domnișóra Țicori lucră patru ăile-n septemână desculță la legumi în grădină, dóuă ăile șede cu leguma-n țîrg, dumineca împrumută dela ovreica o rochie,

se freacă nițal cu cărămidă-n obraz, și domnișóra-'i gata. Domnișóra Pătrânjăl slujeste la doi stăpâni pe lună, din leafă-'și cumperă pomadă, și moșus, se unge pe unde ajunge până mirósă a dómná, apoi pleacă c'un șustărel mitutel la hotelul lui Jóndea din Grópă! — Da închină Chivo dragă!

Chiva: La bună mână-'i!

Vuța: La mai bună merge!

Chiva: Bine ȃci Vuțo dragă, se bem și se ne cam ducem, că acuși bate 12 óre, și eu nu știu ce o se dau bărbatului de prânț, că făina de cucuruz o am gătat, și pâne nu-'i ca peri în palmă!

Vuța: Bărbatu-mio încă'și póte pune de prânț gura-n pod, da me dóre inima de nepoții ce 'mi-au remas pe cap dela reposata mea fată, că nici la dejun n'am avut ce le da de mâncare! — Dómná Kirchgatter hai se plătim!

Chiva: Da ai tu cu ce plăti?

Vuța: De unde Hantătar se am!

Chiva: Eu încă după tot sufletul meu am numai o pițulă!

Dómna Kirchgatter: Ce poftiți?

Vuța: Scriene trei litre de cel cu 50 de cr. pe răvaș și Dumneȃeu drăguțul, și sfânta Maica Precestă se ne ajute, ca se ne vedem mâne cu pace — rėmas bun dómná dragă!

Dómna Kirchgatter: Se fiți sănătóse!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi și-n post mâncați șóreci!

Cine pleacă, ca dascălul din Ciustei de lângă Blaj, în post la pețit, se întórcе buzat acasă. Și cine capetă odată pețind în post corfă, sau straiță, ca dascălul din Ciustei, același póte pune pofta, de a mânca în dulce carne, de cuiu, că până nu se pocăește, n'aude pe popa cântându'i »Isaia tănțuește.« Creștinii adevărați, între care și dascălul din Ciustei ar trebui se se numere, de frică, ca se nu păcătuiască cu gândul, în post nici nu cugetă la carne. Câț!

Dulcele e timpul binecuvântat, în care pețitorilor le crește norocul ca busuiocul la pețit, și fetele le sar în brațe ca bróștele în lac. Câț!

Peșitul în post numai vrăjitoarele îl recomandă celor ce în dulce nuși află mireasă, ca cel din urmă mijloc spre ași ajunge scopul. Câț!

Asta am aflat eu în copilăria mea din pătenia unui fecior dela noi din sat cu numele Nicanor.

Nicanor, feciorul unui bogat țeran dela noi, din naștere era cam pălit cu leuca, dar' totuși nu era așa de prost, cât hăbăuc. Șapte ani a peșit Nicanor în dulce tóte fetele din sat și jur, până a făcut păianjini la urechi, și iască la nas, și-n timpul acesta a adunat mai multe corfe decât toți țigani din Țeara Oltului pot face într'un an. Câț!

În sfârșit Nicanor, la sfatul mai multor babe, 'și-a pus tótă nădejdea de ași căpeta o nevastă în măestria unei vrăjitoare vestite, s'a dus la ea, și o a întrebat ce se facă? Vrăjitoarea, descosind pe Nicanor deamăruntul despre trecutul seu, i-a dat următorul sfat:

»Dragul meu, dute acasă, prinde un liliac, și nóptea, când răsare găinușa, tae-i aripa cea stângă, și o păstrează. Liliacul lipsit de aripa cea stângă, îngrópă'l tot în acea nópte la rădăcina unui sog în partea de cătra apus. În aripa de liliac pune 3 cățai de usturoiu, 3 bóne de piperiu, 3 șimburi de măr pădureț, 3 ochi de bróscă, 3 masele de șopârlă, 3 peri smulși din códa unui măt în ȕiua, în cere mătul capetă ochi, și aceste 3 rădăcini, ce eu 'ți-le dau.

Ca se ști ce rădăcini sunt este, îți spun, că's rădăcini dela felurite ierburi scóse cu multă trudă în luna lui Maiu din vatra, unde strigóele la mezul noptii jocă hora bălaurului, și învîrtita smeilor.

Tóte leacurile numite, 7 la număr, le învălui în aripa de liliac, le pui într'o punguliță, și cu punguliță cu tot le bagi în ȕiua cea dintâiu a păresimilor în sin, și le porți până când îți voiu spune eu mai târȕiu ce se faci cu ele.

Tu dragul meu se pleci în post la pețit, și asta într'o Vinere din păresimi.

Șapte zile înainte de Vinerea, în care te vei hotărî se pleci la pețit, se te culci nóptea cu cămașa pe dos, și de piciorul cel stâng încălțat.

În Vinerea, în care vei pleca la pețit, se nu te speli nici se mănânci. După resăritul sórelui se pleci la preumblare pe tóte ulițele din sat, în care ști că șed fete de măritat. Preumblându-te pe ulițe, tóte fetele de măritat vor ieși sau la portiță, sau se vor pune în fereastă, și se vor uita la tine, tu înse se nu'ți faci vorbă cu nici una. Chiar și dacă óre-care fată te va întreba: „Unde te duci Nicanore? se nu-í respunđi, că e vai de tine și de ea. Până ce porți pungulița cu leacurile ce 'ti le-am dat în sin, nu e iertat se vorbești cu fată, că ve iau strigóele, și din tine fac mutul căluților, ear' din fată strigoe, pe care o folosesc la mulsul vacilor.

Trecând pe la pórtă unei fete, pe care ai dorì s'o ai de nevéstă, ți încet, ca nime se nu te audă: „Chiar de aș fi bou breaz bîrlobreaz din ciurda dîrlobîrlobrezenilor, asta se fie a mea, și dacă n'ar vrea!“ — Apoi mai calcă 7 pași înainte, și te întórce acasă.

În nóptea următoare dute la pórtă fetei, pe care 'ți-ai ales, așteaptă acolo până-când óre unde-n sat vei auđi un cocoș cântând, apoi scóte punga cu vrăjitoriile din sin, și o aruncă în curtea, ori în grădina fetei.

Făcând tóte este fi hodinit, că fata aceea va trimite pețitori la tine se te pețiască, ca s'o iei de nevéstă.

A șeptea zi după ce Nicanor, urmând sfatul vrăjítórei, a aruncat pungulița cu vrăjitoriile în curtea fetei lui Candit Clopoțal, Paraschiva, aceasta n'a mai avut zi bună, nu lucra, nu mânca, nu dormia, nu da nici la

întrebarile părinților ei răspuns, ci sta și cugeta mereu în tăcere.

Starea aceasta a Paraschivei a ținut 7 zile și 7 nopți. În noaptea a 7, Paraschiva mereu a strigat: Me mărit, hai Nicanore de me ia! — Dacă nu me dați după Nicanor, eu în 7 zile's mórta!

Cuvintele aceste le-a repetat Paraschiva și dupe ce s'a sculat din pat, până-când mamă-sa, ca s'o mulcomească, 'i-a ȃis: Bine draga mamei, se te măriți dupa Nicanor, dar' el încă nu te-a cerut.

— Eu îl cer mamă, și dacă tu nu te duci se-'i spui, me duc eu!

— Me duc eu draga mamei și'l pețesc, fi-n hodină, hai de mănâncă ceva, că de 7 zile n'ai mănecat nimica!

— Nu mănânc mamă până nu te duci se pețești pe Nicanor!

Ce era se facă mama îngrijită de sórtea fetei, s'a îmbrăcat serbătorește, s'a dus și a pețit pe Nicanor. Acesta, mereu gata de a se însura, n'a ȃis ba. Fata, aflând vestea asta, 'și-a venit în fire, a început a mânca și a vorbi ca și mai nainte.

În a patra septemână după Paști, Nicanor s'a cununat cu Paraschiva.

Așa se facă și dascălul din Ciustei, dacă vrea se se însóre pețind în post. Mițuluc!

Cel mai bun medic.

Bolnavul: De trei ani, domnule doctor, îmi faci în fie-care ți visite, și tot un drac, — ști dumniata, cine-î cel mai bun medic?

Medicul: Cine?

Bolnavul: Mórtea, pentru-că face bolnavului numai o vizită !

Nu l'a înțeles.

Ițig: De doi ani 'mi dator boeriu cu 1000 de galbini, și me amână dintr'o ți pe alta cu plățirea. Ce ți Petre o se'mi capet eu banii?

Petru: Cum se nu, jupâne Ițig, boeriu știe ce datorește cinstei stremoșilor sei!

Ițig: Wie haist stremoși? Mie'mi e datoriu!

- Corabia blestemata, basm popular. —.60.
 Crima din Strada Soarelui. —.75.
 Doue drame familiare. Lectură pentru tinerimea. —.25.
 Fata cu scufița rosie, basme si povești. —.60.
 Fetele Ilianei si Strigoii din Bucuresti. —.60.
 Genoveva sau invinjerea nevinovății, cu 6 chipuri. —.40.
 Halima. Povești arabe. —.70.
 Iancu Jianul. Zapciu de plasă, novelă. —.60.
 Mandrin, capitanul banditilor. —.60.
 Mina Haiduceasa, fata codrilor, novelă. —.60.
 Misterul dela Porter-Square, roman in 2 tom. 1.50.
 Nihilistii sau asasinatul lui Alexandru II., țarul tuturor Rusielor. —.75.
 Oratiuni la nunte țeren. si Evangelia tiganésca. —.05.
 Othelo, novelă din limba germana. —.25.
 Patimele junelui Werther, trad. din limba germ. —.25.
 Plutașul. naratiune americana. —.25.
 Povata romanului, Obiceiurile nunților aflate pe la țară, Cronica Sinaia si Poesie. —.30.
 Primul ranit, novelă istorica. —.60.
 Prisonierul dela Plevna, novela. —.60.
 Proverbele Romanilor. —.50.
 Roșcan Haiducul, novelă. —.40.
 Sandu Marin, banditul, roman. —.60.
 Scarvulis sau crima din Braila, roman. —.60.
 Sdrincu Spaima Smeilor, basm popular. —.60.
 Strigoaica sau sugetoarea de sânge, novelă. —.60.
 Sugrumarea Teodorei, copila domnului din Bucuresti, roman. —.60.
 Țarul Ivan cel groaznic, misterele din viața. —.60.
 Tipuri romane. La Paris cu ori-ce preț. A pațit'o Goga. —.90.
 Tâlharul Fulger, roman criminal. —.60.
 Trei Suveniri de C. Stamati-Ciurea. —.50.
 Ucigasiul din Bucuresti, roman orig. —.60.
 Voinic infforit, basm popular. —.40.
 Zina Zorilor, basm popular. —.60.

- Calendar compus pe siapte planete care coprinde 140 ani. —.40.
 Explicarea Visurilor. —.15.
 Explicatiunea asupra viselor. —.50.
 Roatele norocului sau vechiul si noul pentru tot-deauna ghicitor. —.80.

Cărțile înșirate aci se espedeză franco, decât prețul lor (impreună cu 10 cr. pentru recomandațiune) mi se trimite prin asig-națiune postală; când lipsesce taxa recomandațiunei fac espedițiunea nerecomandat pe risicul comitentului.

Comande mai mari se espedeză prin rambursă (Nachnahme). Comande mai mici nu se trimit până nu se va înainta și valbrea lui prin mandat postal.

Edict.

În casa asesorului consistorial Z. Boiu, strada Măcelarilor se vînd pe calea execuțiunii din mână liberă:

1. Patru acțiuni d'ale Institutului tipografic a 100 fl. cu couponii lor neridicați pe 7 ani, și un streang pentru doritorii de ale cumpăra.

2. Caracterul lui I. Slavici, aflat după-ce acesta a plecat în România în corfa cu maculatura dela redacțiunea Tribunei. — Se vinde și sub preț.

3. O pereche de pantaloni emeritați d'ai lui Adrian Cășolțan trecuți între activele Institutului tipografic pro 1891.

4. Titulul de redactor alui A. Balteș dinpreună cu dreptul de a flămândi în închisore pentru prostia altora, și pentru națiune.

5. Mai multe talente neprețuite, aparținătoare grupului de oameni independenți alui Slavici în administrarea de avere străină.

6. Diverse fôrfeци dresate la concept ale redactorilor Tribunei.

7. Popularitatea lui Ioane Bechnichts.

8. Mai multe măgi metrice de maculatură, între care „Dicționarul lui Sava Popoviciu Barcianu,“ „Prăsirea pomilor, de Dr. universae zarzavatologiae D. Comșa,“ „Ținerea vitelor, de E. Brote,“ „Prelegeri publice despre tovărășiile agricole, de Dr. Brote etc.“

9. Diverse conturi întrate la adresa direcțiunii Institutului tipografic, dar' până acum încă neplătite etc. etc.

Doritorii de a cumpăra, se se adreseze la:

I—A de Preda,

advocat, membru activ pedelăturipuşcătoriu al societății vînătorilor din Gușteriță, membru de onore al reuniunii mōșelor din suburbiul Vuței lui Țițoiu, tribunist halbinvalidat etc. etc.